

[Hjortnæs]

lastning. Den samfundsøkonomiske situation og energiforsyningsproblemerne gør det imidlertid nødvendigt, at vi alle yder et bidrag, og det er ikke muligt at friholde dem med det store forbrug af benzin og olie.

Den socialdemokratiske folketingsgruppe forventer dog, at regeringen forbedrer og effektiviserer den offentlige støtte til isolering af de ældre boliger, og vi forventer også, at de fradrag, der af ligningsrådet fastsættes for udgifter i forbindelse med kørsel mellem hjem og arbejdsplads, vil blive reguleret i overensstemmelse med afgiftsstigningen. Der bliver således i disse tilfælde tale om en vis kompensation.

Statsministeren har i sin redegørelse til folketinget bebudet væsentlige besparelser på de offentlige budgetter. Det er først og fremmest kommunerne, der skal holde for. Stigningen i de kommunale budgetter har i de senere år været særdeles kraftig, og det er åbenbart, at den udvikling ikke kan fortsætte. Alene hensynet til de kommunale skatteprocenter begrundet ønsket om en betydelig opbremsning i de kommunale udgiftsstigninger. Der er dog kommuner, som i en årrække har haft en lav stigningstakt, og som derfor har opsamlet en række behov, som man nu står over for at skulle dække, og der er også kommuner, der har en sådan struktur, at de næppe vil kunne leve op til regeringens generelle målsætning.

De bebudede rammebesparelser på statens budgetter kan ikke gennemføres, uden at det rammer og besværliggør det daglige arbejde. Men i situationen er det rigtigt, at rammeudgifterne yder et bidrag til forbedring af statens finanser, og det må være muligt at gennemføre disse besparelser uden afgørende forringelser eller åbenbare urimeligheder.

Ifølge regeringsoplægget skal der spares 1,8 mia kr. på de lovbundne udgifter. Jeg er ikke i tvivl om, at det vil være forbundet med meget store vanskeligheder at finde besparelser, der ikke svækker beskæftigelsen og ikke angriber afgørende elementer i det velfærdssamfund, vi har bygget op. Men lad os nu se, hvad der kommer ud af overvejelserne og drøftelserne i regeringen. Er der på enkelte områder en utilsigtet og en urimelig virkning af gældende lovgivning, bør den selvfølgelig ændres, også fordi en sådan virkning medvirker til at nedbryde tilliden til det system eller den ordning, vi har bygget op. Det

kan ingen være interesseret i, i hvert fald ikke socialdemokratiet.

Hvor vanskeligt det end bliver, er det en regeringsbeslutning, som den socialdemokratiske folketingsgruppe også har givet enstemmig tilslutning til, og derfor vil vi selvfølgelig gøre alt for at realisere målsætningen.

Må jeg i øvrigt om de offentlige besparelser og udgifter sige, at det ikke forholder sig sådan, som nogle tror, at man gennem direkte nedskæringer i den offentlige sektor kan løse landets økonomiske problemer, tværtimod. En korrekt analyse af den offentlige sektors påvirkning af samfundsøkonomien vil vise, at de offentlige udgifter har en positiv virkning på beskæftigelsen, og store dele af de offentlige budgetter har også positiv virkning på betalingsbalancen sammenlignet med effekten i de private virksomheder, ligesom det også vil vise sig, at de offentlige udgifter som helhed kun har begrænsede virkninger på betalingsbalancen.

Ud fra en socialdemokratisk opfattelse er det meget opløftende, at der i regeringens oplæg er forslag til en stramning af gældende fradragregler. Det er kun en svag begyndelse, men en vigtig erkendelse, og jeg håber og tror på, at regeringen vil fortsætte bestræbelserne på at afvikle utilsigtede virkninger og urimeligheder i gældende skatteregler. Jeg hæfter mig her ved løftet om i den kommende folketingssamling også at fjerne urimeligheder i de regler, der gælder for henlæggelser på etableringskonti.

Der har i pressen været rejst tvivl om, hvorledes begrænsningen i adgangen til at fradrage engangsindskud på rente- og rateforsikringer skal fortolkes. Hensigten med lovforslaget er helt klart at fjerne en udnyttelsesmulighed, som i de seneste år er blevet sat i system, og som går ud på at sikre indskyderen et betydeligt fradrag uden at forringe hans likviditet. Er dette formål ikke tilgodeset i tilstrækkelig grad – det vil blive afklaret under udvalgsarbejdet – må jeg forvente, at skatte- og afgiftsministeren vil fremsætte de nødvendige ændringsforslag.

Forslaget om en bilfri dag pr. uge har mødt en kraftig kritik. Styrken og seriositeten i kritikken er sådan, at den må give anledning til overvejelser i regeringen. Jeg forstår og kan støtte intentionerne bag regeringens ønske om en bilfri dag, og er det muligt at gennemføre en sådan ordning uden alvorlige